

DayLien

Uke 46

DayLien

Uke 46 har så langt bydd på flere spennende historier og verdensnyheter som kan forandre alt. Følg med for daglige oppdateringer.

Les blant annet om:

- **Vaksinekrigen**
- **Intervju**
- **Ukens novelle**
- **Ukens tanker**
- **Hva skjer videre?**

Krig om vaksinen

Under møtet hos sikkerhetsrådet tidligere i dag var det intens stemning opp til flere ganger. 10 millioner vaksiner sto på spill, hvem skal få de? De ulike landene holdt appeller og flere viktige elementer ble dratt frem, trusler ble sendt og land tryglet om at de ikke skulle bli glemt. En så spennende og jevn debatt skal vi lete lenge etter.

- En stemme på Tyskland er ikke bare en stemme på et enkelt land. En stemme på Tyskland er en stemme på fred og sikkerhet. En stemme på Tyskland er en stemme på livet.

7,8 milliarder mennesker, men bare 10 millioner vaksiner. Etter flere timer i FN's sikkerhetsråd er det stemt fram til at Tyskland skal få alle vaksiner. Men veien til enighet var ikke kort. Flere ønsker, løfter og ytringer ble delt denne dag, og sammen har de kommet til enighet. Men mens verden går et skritt fram i framtiden raser Storbritannia. Etter atomtrusler i appellen legger Kina ned vetoretten sin etter som at de skal bevare fred og ikke skape krig. Kina, Russland og Tyskland hevder at de kan produsere vaksiner og distribuere ut til resten av verden på en rettferdig og fredelig måte. Ette en lang debatt endte Tyskland opp som den vinnende part der 10 millioner vaksiner var premien.

Hva gjør Tyskland nå?

Under åpningstalene spesifiserte Tyskland at samarbeid mellom stormaktene var ekstremt viktig. For å kunne reprodusere og distribuere vaksinen ville det være viktig å inngå et samarbeid så hele verden kan få ned smittetallene. Oppgaven er å få ned smittetallet og ikke opp, dette er den

viktigste oppgaven til Tyskland og de har fått et stort ansvar som hele verden følger med på. Det gjenstår å se om internasjonalt samarbeid og solidaritet fungerer for Tyskland denne denne gang.

Intervju

Et spennende utdrag fra nok et intervju fra våres faste journalist, Marielle Lien.

Torill Odden er med i organisasjonen dråpen i havet, der hun reiser ned til ytterkanten av Athen og drar inn på flyktningleir, der fokuset er på aktiviteter med barn og kvinner. Hun og en venninne pleide å reise ned til de flere ganger i året og var der i 2-3 uker. I leiren hadde de et bibliotek, systue og et slags «kjøpesenter». De fikk penger på en app ut ifra hvor mange de er i familien så kunne gå inn å shoppe nye klær og få en slags «normal» følelse og at de ikke bare får klærne delt ut.

Hun svarte oss på Skype med et stort smil og var veldig glad får å snakke med oss. Det fikk meg til å føle meg tryggere når jeg snakket med henne. hun fortalte at ungene ble veldig glad når de frivillige kom og hadde aktiviteter med dem, mange voksne startet å lære lekene så de kunne fortsette å ha lekene når de frivillige dro. Mange av damene koste seg inne i å sy stuen der de ofte fikset gamle og ødelagte klær og lagde de om til noe nytt.

Noe som Torill har jobbet lenge med var at de skulle få tilgang på prevensjon, så de fikk med seg pakker med kondomer som de puttet i en glasskål som alle hadde tilgang til.

Den ukentlige spalten med novelle er her. Ukens tema "På flukt".

Alle er i full panikk og spring frå skota, flyktar frå heimbyen sin som vi akkurat har komme til, forlèt alle som er falne. Stille eg høyrde etter skota stoppa roa hjarte mitt. Men flokken av folk var borte, heile kroppen min gjorde vondt og eg følte meg svikta. Eg var forlaten av mitt eige folk, trampa ned og lagt igjen for å dø. Eg opna det eine auge mitt og såg rundt, eg så døydde kroppar, dekt i skotsår og blod. Synet av vennene mine, naboar og berre andre folk ligga døydde ved sida av meg gav meg frysningar i ryggen og panikk. Hjartet mitt banka fortare og fortare og eg berre overgav meg. eg er lei av krig, lei av å måtta rømme og frykta døden, lei av tragedie.

Eg følte meg stiv og kald, kjensla i beina var liten. Skotet i foten var heldigvis ikkje farleg, eg trur eigentleg kulen laga eit litne sår, men eit ufatteleg smertefullt sår. Eit sår som fekk meg ned, ned på bakken der eg så dei døydde, dei forlatne. Eg tenkte på mamma og pappa, eg tenkte på korleis dei aldri får sjå meg igjen. Vi skulle jo til Noreg, der tanta og søskenet mitt er. Vi skulle bada i fjordar og sjå den vakre naturen, eg skulle til og med byrja på noko dei kallar ungdomsskule.

Skrevet av Marielle Lien

For resten kjøp DayLien+

Det var omtrent 6 månader sidan dei svake lydane av fly i det fjerne hadde begynt å forstyrre roa og gleda i landsbyen. Kvar gong lyden høyrdest var det som nokon drog ein grå gardin over ansikta til dei vaksne. Stemmene stilna og alt vart merkeleg tungt. Berre dei minste barna heldt fram med å leika, men etter eitt par dagar vart og dei stille. Ein dag då flya høyrdest betre enn nokon gong vart ansikta til dei vaksne som stein. Barn vart tatt under armen og båra inn. Grytene med mat vart forlaten over open flamme. Mor ropte at eg måtte komma inn. Ho sprang mot litesøstera min og utan forvarsel drog ho henne i armen etter seg mot døra. Litesøster protesterte på den brå åtferda

til mor. Som lyn frå klar himmel slo mor litesøster over venstre kinn. Dei brune auga mørkna og frykta var til å føla på. Store tårer rann nedover dei runde kinna. Arya stira mot mor, grein ho? Ja, ho grein. Inne i det vesle huset kraup alle lett inntil kvarandre gråt og samtidig overauste kvarandre med kjærleik erklæringar. Alle visste kva som hadde skjedd. Krigen var kommen til dei. Men ingen tok orda i munnen sin. Etter fleire timar samankrope på det kalde fuktige jordgolvet høyrer Arya at gardsplassen vakna til liv igjen. Først rolege kjærlege stemmer så vart stemninga meir amper, og sinne i fleire av stemmene til mennene var tydeleg. I nesten ei veke var det slik. Latter og gråt bytt like fort som sola forsvann og kom fram bak skyene. Eller latter var feil, for dei vaksne lo aldri, barnelatter var den einaste latteren som høyrdest.

Ein dag etter fleire timar med flyalarm og bomber skjedde det som forandra alt. Fleire av dei vaksne byrja å pakka dei få kleda og eige delane sine i store laken. Arya så fortvila på mor som sat apatisk i ein sliten stol utanfor kjøkkendøra. «Arya, vi drar ikkje. Vi flykta hit for å bli, ikkje eingong til vil eg flykta.»

Skrevet av Sara Lien

For resten kjøp DayLien+

Ukens tanker

De siste ukene har det vært my mediafokus på flyktingene som måtte evakuere Moria på grunn av brann. Denne situasjonen er et veldig aktuelt diskusjons tema og har skapt en tankevekker hos oss i redaksjonen. Vi fra Norge er så utrolig heldig som er vokst opp et så rikt land og har flere tusen ulike muligheter hver dag som vi tar for gitt. Denne uken vil vi gi dere noen tall og påstander slik at dere kan danne dere noen tanker om hvordan DU har det.

- Ved starten av 2020 var 79,5 millioner mennesker på flukt. Av disse flyktet 33,8 millioner over landegrensene. 45,7 er på flukt i eget land.
- Norge tar i mot 3000 kvoteflyktninger i året.

Er dette nok? Hva kan vi gjøre for å utgjøre en forskjell?

Fremover

Resten av uken byr på flere spennende begivenheter!

- BlimE dans
- Debatt
- Tysklands avgjørelser

- Det er allerede 10 år siden BlimE dansen ble danset for første gang. I regi av 10-års jubileum skal ti andre land i Europa og Japan delta. Torsdag klokken 12 danser vi for vennskap og inkludering. **Har du øvd og er klar for å danse med verden klokka 12?**
- Fredag er det avduket for en spennende debatt om flyktninger. Spørsmål som burde Norge få velge hvilken flyktninger de skal mota eller burde nordmenn få jobben før en flyktning som er mer kvalifisert skal prøve å besvares.
- Vi følger selvfølgelig spent med på hvordan Tyskland håndterer det store ansvaret de har fått. Vi er også klare for en reportasje med Sara Lien som for øyeblikket befinner seg i Belgia, et av landene som er hardest rammet og prøvde iherdig å få tak i vaksinen.

Kontakt oss

Takk for at du holder deg oppdatert hos oss!

MvH DayLien

Kontakt oss:

tlf: 12345678

kontor: 23456789

mail: daylien@gmail.com